

"Ben dahi bütün onları tasavvurumla ve imanım ile sana takdim ediyorum." İnsan namaz kılmazsa kâinattaki ibadetler Allah'a ulaşmış olmuyor mu? Neden bütün kâinatın hukukuna tecavüz edilmiş olunuyor?

Her ibadetin kendine özgü bir misyonu, kendine ait bir hususiyeti bulunuyor, zekât ve oruç gibi. Ama namaz bu noktada külliyet kazanmış bir ibadettir. Yani namaz öyle geniş ve külliyetli bir ibadet ki, insan namazı terk ettiği zaman çok şeyleri terk etmiş oluyor; dolayısı ile çok şeyleri de kaybetmiş oluyor.

İnsanın Tahiyat ile kâinatın ibadetlerini Allah'a takdim etmesi, namazın külli bir şükür olması, hakiki namazın insanı kötülüklerinden koruması gibi bir çok külli fazilet namazın içinde mündemiçtir. İnsan namazı terk ettiğinde bu değerleri de terk etmiş oluyor. Bu yüzden "**namaza dinin direği**" denilmiştir. Malum direk ve kolonlar olmadan bina ayakta duramaz. **Namaz olmadan da din binası risk altında demektir.**

Kâinatın hâl dili ile yapmış olduğu ibadetler, elbette insan ibadetinden bağımsız olarak Allah'a ulaşır. Lakin insan bu takdim ile kendi borucunu kendi şükranını ifade etmiş oluyor. Çünkü insan sayısız nimetlere mazhar olarak Allah'a manen borçlanıyor ve borcun ödenmesi de namaz ile oluyor.

Yani namazın borç olması, insanın verilmiş olan sayısız nimetlere karşı namaz ile cevap vermesinin bir zorunluluk bir kadirşinaslık bir vefa olmasından dolayıdır. Bir acı kahvenin kırk yıl hatırı olurken, sayısız nimetlerin hatırı borç olmayıp da ne olur acaba?

Allah'ın insana ikram ve ihsanı sonsuz olduğu için, insanın bu sonsuz ihsan ve ikrama bilfiil şükürde bulunması imkânsızdır. Bu yüzden Allah insana külli bir niyet ve dua kapsını açmış ki insan bu sonsuz nimetlere karşı böylece şükürde bulanabilsin.

İşte külli bir niyet ve dua ile yapılan bilkuvve şükürlere manevi şükür deniliyor. Namaz bu anlamda külli bir şükürdür. Beş vakit namazı nizami olarak eda edersek, inşallah bu manevi şükürü asgari olarak ifa etmiş oluruz.

Evet, insanın kendi ömür sermayesi ve kuvveti ile Allah'ın sayısız ihsan ve ikramlarına karşılık vermesi ve şükürde bulunması imkânsızdır. Değil bütün nimetleri, iki gözün şükürünü bile binlerce sene ibadet etse karşılığını yine veremez.

Ama Allah kereminden insana diyor ki, "**Siz benim emrettiğim namazı kılın ben sizi bütün nimetlerime ve ihsanlarıma şükür etmiş gibi sizden kabul**

edeyim; namaz sayesinde sizi şakirler sınıfından yazayım." İnsanın böyle cazip bir teklife ilgisiz kalması akıl kârı olamaz. Namaz Allah'ın sayısız nimetlerine teşekkür etmek için bir fırsattır, bunu kaçırmak ise büyük bir hasarettir. Bu yüzden insan namaz kılmalıdır.

Mecnun olan bir çocuğun vesayet ve velayeti nasıl anne babasında ise, akıl ve şuurdan yoksun camit varlıkların vesayet ve velayeti de Allah'tadır. Yani Allah insan için istihdam ettiği her bir mahlukun hak ve hukukunu yani sorumluluğunu insandan soracaktır.

Şirketlerde aynı malların çalışana zimmetlenmesi gibi, kâinat da insana ibadet karşılığında zimmetlenmiştir.

İnsan, iman ve ibadeti terk ettiğinde, kâinatın haklarına zımni ihanet etmiş oluyor. Kâinatın, yani kâinat içindeki maddi varlıkların cansız ve şuursuz olması bu gerçeği değiştirmiyor.